

[Aksel Larsen.]

Jeg afviser det endvidere, fordi det har en ikke helt klar Bestemmelse om Fragtlettelser for Foderstoffer. Vi har ikke noget imod Fragtleltelser for Foderstoffer, men det interesserer os at vide, paa hvis Bekostning disse Fragtleltelser skal gennemføres. Saa vidt vi har forstaaet, er det Hensigten, at disse Fragtleltelser, helt eller delvis, skal gennemføres paa Statskassens Regning, og de Beløb, som skal bruges dertil, skal altsaa skaffes gennem Skatter. Hvorfor vil man gaa den Vej? Ved Lov, vedtaget af Rigsdagen, har Regeringen faaet et Fragtnævn. Dette Fragtnævn har diktatorisk Fuldmagt til at fastsætte, hvad danske Skibe skal sejle med og til hvilke Fragter. Man kan gennemføre disse Fragtleltelser i Henhold til den Bemyndigelse, Regeringen har faaet, og da Redernes Fortjenester er tilstrækkelig store til, at de nok kan yde disse Fragtleltelser, behøver man ikke at være betænkelig ved at bruge denne Bemyndigelse.

Det oplyses i Bemærkningerne, at Fragt og Forsikring for de Varer, der føres til Landet, er steget kolossalt, jeg tror til det firedobbelte. Det beviser, at Rederne maa tjene ganske godt, for deres Udgifter er langt fra steget til det firedobbelte, og navnlig hvad Søfolkenes Lønninger angaar, er Redernes Udgifter kun steget ganske minimalt. Regeringen behøver altsaa ikke at have Betænkeligheder ved uden særlig Lov fra Rigsdagen at gennemføre de fornødne Fragtleltelser for Landbrugets Produkter ved at benytte sig af den Bemyndigelse, Regeringen har faaet gennem Lov om Fragtnævn.

Vi afviser Lovforslaget, men det betyder ikke, at vi afviser en Drøftelse af, ad hvilke Veje Landbruget kan hjælpes over sine Vanskeligheder. Vi mener, som vi hele Tiden har ment, at man skulde ikke gaa den Vej at forøge Landbrugets Indtægter ved at brandskatte den forbrugende Befolkning, vi synes derimod, man skulde undersøge, om ikke Landbrugets Udgifter kunde sættes ned, og vi er af den Opfattelse, at hvis Landbruget har lidt et Tab, som det umuligt selv kan bære, maa Landbruget være lige saa godt hjulpet, hvis dets Udgifter sættes tilsvarende ned, som hvis dets Indtægter sættes tilsvarende op. Vi foreslaar kort sagt, at man endelig begynder at interessere sig for Gælds- og Rentespørgsmaalet. Hvis man benytter sig af de Metoder, vi tidligere har foreslaaet, vil det sikkert være muligt ikke alene at skaffe Landbruget en Lettelse paa dette Omraade, der mere end opvejer, hvad det maatte have mistet som

Følge af Kursforskydningerne, men endog saa yderligere at forbedre Landbrugets økonomiske Stilling. En saadan Politik vil være en antikapitalistisk Politik, og det er den, vi er Talsmænd for. Vi henstiller disse Tanker til Overvejelse i Regeringen og i det Udvalg, som formentlig bliver nedsat.

Til Slut kan jeg ikke undlade at advare Regeringen mod at gennemføre det Lovforslag, der ligger her. Som det er oplyst, er det ikke Regeringens Forslag, men de Konservatives Forslag. Regeringen var i disse fire- eller trekantede Forhandlinger ikke i Stand til selv at udarbejde et Forslag, som den turde staa fast paa og forsøge at gennemføre. Vi har før været i en lignende Situation, det var, da vi skulde have en ny Grundlov. Da overlod Regeringen ogsaa til de Konservative at udarbejde et Forslag, og Resultatet blev et rigtig skidt Forslag, som derfor ikke kunde samle det fornødne Stemmetal ved den følgende Folkeafstemning. Grundloven strandede, og Regeringen kom ind i en Række Vanskeligheder, fordi den havde været saa letsindig ikke at benytte sig af det Mandat, den havde faaet af Vælgerne, men overlod til Det konservative Folkeparti at bestemme, hvad der skulde ske. Det burde skræmme Regeringen fra i en Sag som denne at følge det daarlige Eksempel fra Grundlovssagen. Derfor henstiller jeg til Regeringen endnu en Gang at overveje, om den ikke burde lade de Konservatives Forslag falde og i Stedet for gaa den Vej, som Regeringens Mandat fra Vælgerne foreskriver den, og som Regeringen maa vide er i Overensstemmelse med Arbejderklassens Ønsker og Befolkningens Interesser.

Frits Clausen: Dette Lovforslag er, som det er formuleret, et Forslag til en Bemyndigelseslov, der giver Regeringen Fuldmagt til at paalægge det danske Folk at betale det Underskud, Regeringens fejlagtige Landbrugspolitik har paaført Landbruget. Landbruget var engang Danmarks Hovederhverv, men det er nu næsten blevet afløst af det, Regeringen i Dag har gjort til Danmarks Hovederhverv, nemlig at leve af Understøttelse. Hidtil har Regeringens Politik dog fortrinsvis indskrænket sig til at slaa Lapper paa de lækkende Kar, men det foreliggende Lovforslag er mere end en saadan Lap, idet det ikke blot udvider Understøttelsessystemet over for Landbruget, men positivt medvirker til at berøve det danske Samfund højst nødvendige Værdier, som i dette Tilfælde direkte tilfalder krigsførende Magter i Forhold til vor Eksport til de respektive Lande. Hver Gang